

ת"פ 44216/10 - מדינת ישראל נגד גלית הושיאר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 44216-10-19 מדינת ישראל נ' הושיאר

לפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
נגד גלית הושיאר
הנאשםת

גזר דין

כללי

1. הנואسمת הורשעה לאחר הליך הוכחות, באוימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתוב האישום שבהן הורשעה הנואسمת בהכרעת הדין

2. על פי עובדות החלק הכללי של כתוב האישום, דנה כב' השופטת שרה ברוינר ישרזדה (להלן: **המתלווננת**) בעניינה של הנואسمת בבית הדין האזרחי לعبادה בירושלים.

3. על פי עובדות כתוב האישום ביום 05.05.2019 בשעה 18:18 או בסמוך לכך בעת שהמתלווננת עצמה את רכבה ברמזור אדום בשדרות הרצל בירושלים, איימה עליה הנואسمת. הנואسمת הכניסה את רכבה של המתלווננת ואמרה לה: "**את פסקת נגדי, את תשלמי על זה, וגם הילדים שלהם על זה**". הנואسمת חזרה על אמרה זו מספר פעמים בגרסאות דומות ובכך איימה על המתלווננת בפגיעה שלא כדין בגופה או בחרותה או בפרנסתה או בשמה הטוב או בפרנסתה, בכוונה להפחידה או להקניתה.

תמצית טיעוני הצדדים וראיותיהם לעונש

4. באת-coach המאשימה, עו"ד רוני צרפתי, ביקש לגוזר על הנואسمת 8 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התchingות וקנס.

בティועניה עמדה על הפגיעה בערכיהם המוגנים ובפרט על ערך ההגנה על חופש הפעולה של שופט היושב בדיון שהפנתה לפסקי דין התומכים בטענותיה.

עמוד 1

אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים טענה שזו גבואה. אשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה הדגישה שמדובר באיום תוך חדרה למרחב האיש של המתלוננת כאשר הרקע למעשה הוא מילוי תפקידיה. עוד טענה שהנאשמת איימה על המתלוננת למרחב הציבורי, בנסיבות ילדיה, במחשבה צוללה ולא מתוך כעס או תסכול באולם בית המשפט. אשר לאפשרות שתבוטל הרשותה של הנאשמת, טענה שכיוון שמדובר במעשה שיש בו חומרה יתרה, וכיון שהנאשמת אינה עומדת בתנאים שהותו בהלכה הפסוקה, אין מקום לשקל את ביטול הרשותה.

בהתחשב בכל אלה, טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים מסר בפועל ועד 18 חודשים מסר בפועל לצד ענישה נלוית.

אשר לנسبות שאין קשרות ביצוע העבירה טענה שהנאשמת בחרה לנאל את ההליך; לא קיבלה את הכרעת דין של בית המשפט והתקוממה נגדה; והגילה לעשות בכך שטענה שבית משפט זה עין לפניה וכך גם המשימה והסנגוריית הציבורית שמונתה לייצה. עוד צינה שהנאשמת לא נטלחה חלק בהליך טיפולו כלשהו והוא ממשיכה בדרךה. אשר לעברת הפלילי של הנאשמת צינה שהיא נעדרת הרשותות קודמות.

אשר לעונש המתאים, טענה שיש למקם את עונשה של הנאשמת בחלוקת התחثان של המתחם אך לא בתחוםו ממש, וביקשה לגזר עליה 8 חודשים מסר בפועל, מסר על תנאי, התcheinבות וקנס.

5. כראיות לעונש מטעם הנאשמת הוגשו המסמכים הבאים: אישור רפואי בעניין איימה; דוח סיכום ביקור מהמרכז הרפואי שערי צדק בעניין מצבו הרפואי של אביה; סיור עבודה מטעם נתן חברה לסייע בע"מ כאסמכתא לכך שהנאשمة משתמשת כמט"ב להוריה ; מכתב המלצה מטעם מעסיקים שונים.

6. מטעם הנאשמת העידו איימה הגב' רונית הושייר ואחותה עו"ד ליטל פרלמוטר.

איימה של הנאשמת סיפרה על מצביה הבריאותי, ועל מצבו הבריאותי הקשה של בעלה - אביה של הנאשمت, תוך הדגשת חלקה של הנאשמת בטיפול בהם, ותוך הדגשת הקשיים והמאזחים הרבים שהיו כרוכים מבחינתה בלימודיה של הנאשמת.

עו"ד פרלמוטר, אחותה של הנאשמת, סיפרה שפגשה את הנאשמת ביום האירוע לפרק זמן קצר וראתה אותה יושבת במרכז המסחרי ולומדת. עוד סיפרה על תרומתה של הנאשמת למשפחתה, הן בהיבט של הטיפול בהורים ובפרט באביה - חוליה דיאליזה וחולה אונקלוגי, והן בהיבט של העזרה שהגישה לה הנאשמת במשך השנים בגידול ילדיה. בעודותה סיפרה שהנאשمة מסייעת להוריה בין היתר ברכישת מוצרי מזון, ועל הסיעע העיקרי להורים מונח על כתפיה.

7. הנאשמת טענה לעצמה. בפתח טיעוניה ביקשה לדוחות את הדיון כיון שהוראת השעה בעניין הטלת עבירות שירות לתקופה העולה על 6 חודשים, פקעה. אשר לעומת זאת המאשמה לגזר עליה מסר בפועל, טענה שלא ניתן להיעתר לבקשתה כיון שהיא מיוצגת. הנאשמת התיחסה להכרעת הדיון ותקפה את

מסקנותיה בטענות שונות. אשר ליצוגה, טענה שבאת כוחה דاز לא "זגגה את האינטראסים שלה והתברר בדיעד שהוא חברתה של המתלוונת ושתיهن גרות באותו שכונה. עוד טענה שהמationship פגעה בזכותה להליך הוגן בכך שהגישה כתוב אישום בהיעדר תשתיית ראייתית מספקת. אשר לעונש, טענה שאון להטיל עליה כל עונש כיון שלא הוכח מעלה לספק סביר שהוא אשםה בעבירה שויוסה לה, וכיון שהחקירה בתיק נוהלה מטער מטרה להרשיע אותה בכל מחיר, ואם הגנתה הייתה מנוהלת באופן שונה, הייתה מזוכה בדיון. אשר לנسبות שאין קשורות ב揆וץ העבירה, התייחסה לנسبותיה האישיות וציננה את אורח הח'ים הנורומטי שהיא מנהלת; את עברה הפלילי הנקי; את השכלתה האקדמית; את עובודתה כמורה במשך 30 שנה; את לימודיו המשפטים ששימשה בהצטיינות; ואת הייתה מרצה בתחוםים שונים. הנאשמת סיפרה שבעקבות החקירה והגשת כתוב האישום, נפגעה פרנסתה. לטענתה המationship פנתה למשרד החינוך כדי למנוע ממנה לעבוד שם וכן גם פנתה לשכת עורכי הדין כדי למנוע ממנה את קבלת הרישיון לעירכית דין. הנאשמת סיפרה שהיא פעילה חברתית התורמת רבות לציבור והביאה כדוגמה את הסיום שהגישה לנשיא דהיום הרցוג עת נבחר ליו"ר מפלגת העבודה. הנאשמת סיפרה שכיום היא משתמשת כמט"ב להוריה ומטפלת בהם ובפרט באביה שסובל ממחלה קשה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

8. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצויה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגעת ובנסיבות הקשורות ב揆וץ העבירה.

9. העריכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם אלה:

ערך מניעת פגעה בשלות נפשה, ביטחונה וחירותו פועלתה של המתלוונת ושל ילדיה הקטינים;
ערך ההגנה על ההליך המשפטי ועל נושא משרה שיפוטית ומנייעת ניסיונות להשפיע עליהם בדרך אלימות;
ערך ההגנה על שלטון החוק.

ברע"פ 2038 לם נגד מדינת ישראל (04.01.2006) התייחס בית המשפט העליון למגבלות שיש להטיל על חירות הביטוי שעה שמדובר בדבר איום. ובלשונו של בית המשפט נסחו הדברים כך:

"היאום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגעה בחופש

הביטוי זהה, כדי להגן על ערכיהם אחרים ובהם שירות נפשו, בטענו וחירות פועלתו של הפרט. האIOS מסכן את חירות פועלתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האIOS גם ב策יפיה להתנהגות מסוימת מצד המאים שהמאים מבקש להשיג באמצעות השמעת האIOS".

בע"פ 1867/01 **מיארה נ' מדינת ישראל** (20.5.2001) התייחס בית המשפט לאIOS על שופט וכך נאמר:

"[...] IOS על שופט, בין משתמש לבין במפורש, הינו דבר חמור אשר פוגע בעקרונות היסוד של שיטتنا, הוא מהויה פגעה קשה בשלטון החוק, כלל, ובפעולות מערכת בתי המשפט, בפרט. יש לעוקרו מן השורש ולגונתו בכל פה. זאת ועוד, IOS על שופט על ידי בעל דין משמעו ניסיון ליצור מעורבות אישית של השופט בסכסוך המתברר בפניו ולהטות משפט על ידי פגעה באובייקטיביות השיפוטית".

10. מידת הפגעה בעורך המוגן - גבואה, ממשדבר באIOS על שופטת מכנהת על רקע מילוי תפקידיה השיפוטי. עם זאת לאחר ניהול המשפט שבו הצלחתי לתחות על קנקנה של הנאשם ולעמו על טיב כוונתו, התרשםתי שהיא אינה מסוכנת למחלונת ושהיא בכוונתה או שיש בכוונתה כיום, למש את אiomיה בדרך אלימה.

11. לעניין מדיניות הענישה הנוגנת: בחינת מדיניות הענישה הנוגנת מעלה שהענישה בגין עבירה אiomים נעה במנעד רחב החל במאסר על תנאי, עבר במאסר בעבודות שירות, וכליה במאסר ממושך בפועל. זאת, בהתחשב בטיבם של האiomים, אופיים, כמותם, מידות המאים (כגון עובד ציבור או בן משפחה), אופן השמעת דברי האIOS, השילוב שבין עבירות האiomים לעבירות נוספות, מסוכנותו של המאים לביטחונו של המאים וכו'ב. את מסקנותי אלה gibشت לאחר שעינתי בפסק הדין שלhalbן:

בע"פ 8253/18 **ינאי נגד מדינת ישראל** (25.11.2018): בית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם על פסק דין של בית המשפט המחוזי (ע"פ 43163-05-18) שבמסגרתו נדחה ערעור הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט השלום (ת"פ 16-09-45960). הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בעבירה אiomים על שופט בכר שאמր: "אני אשrown את השופט נחנון פישר, אני אbia בנזין אשrown אותו אם אני aboa לדין מחר", "אני akch בנזין ואשרrown את בית המשפט ואת השופט הבן חזונה הזה", "תמוותם כולכם". בית משפט השלוםקבע שיש לייחס חומרה מיוחדת לאיומי הנאשם ובפרט בהיותם מכונים כלפי שופט - וזאת למרות שהדברים לא הושמעו ישירות לפניו, וקבע מתחם עונש הולם שנע בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, **6 חודשים** מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך **4,000LN**. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי ובבקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו. בהחלטת בית המשפט העליון (כב' השופט י' אלרון) ציין בית המשפט: "העונש שהוחש על המבקש אינו חריג כלל מדיניות הענישה הנוגנת, ואף מקל אותו

בנסיבות העניין".

רע"פ 4935/17 סימנדיב נגד מדינת ישראל (24.08.2017): בית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם נגזר ל- **18 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים**. הנאשם הורשע באربع עבירות אiomים ובעבירה של הפרעה לעובד ציבור, לאחר שאיים על סוהר שירות בתי הסוהר בהיותו אסיר. לנאים עבר פלילי מכבד. בגין דין של בית משפט השלום נכתב על הנאשם: "מדובר באדם שאiomים הם לחם חוק".

רע"פ 6268/12 שחורי נגד מדינת ישראל (04.09.2012): בית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם נגזר דין **למאסר על תנאי לצד עונשים נלוויים**. הנאשם הורשע בעבירות אiomים כלפי פקח עירוני שרשם לו דוח.

רע"פ 1825/11 פינקו נגד מדינת ישראל (09.03.2011): בית המשפט העליון דחה בקשה רשות שהוגשה מטעם הנאשם על פסק דין של בית המשפט המחוזי (ע"פ 10-08-27347) שבמסגרתו נגזרה ערעורו על פסק דין של בית משפט השלום (ת"פ 09-1015) שבו הורשע על-פי הודהתו בשלושה מקרים שונים שבהם איים על שופטים ובין היתר אמר: "הרצת השופט הבא בישראל זה רק עניין של זמן". על הנאשם נגזרו **7 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5000 ₪**.

רע"פ 8656/09 רענן נגד מדינת ישראל (29.10.2009): בית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז (ע"פ 09/09 7675) שדחה את ערעור הנאשם על גזר דין של בית משפט השלום (ת"פ 08-8425). הנאשם הורשע על פי הודהתו באiomים על שופטת בדיון בבית המשפט לנוער בת"א בכר שהטיח בה: "מה בית המשפט חושב שייקח לי את הילדים, זה ילדים שלי, אני אדבר אליהם אין שאין רוצה את לא תיקח את ילדי, אני מזהיר אותך, מה את חשבת אני אלחם בכך אני אראה לך מי את, את לא תשבי בכיסא הזה" גם לאחר שהוצאה מן האולם הוסיף הנאשם להשתלח לשופטת ואמר: "אני משתמש בדרכים הכיוון שאני יכול בשבייל להשאיר את הילדים, אני ידע איפה את גרה, אני יכול להוריד אותך מהכיסא, אני ידע להגיע אליהם". בית משפט השלום התחשב בהודהתו, בחרטתו, ובנסיבות האישיות והמשפטתיות המורכבות, אף שלחוותם 7 הרשעות קודמות, גזר על הנאשם **4 חודשים מאסר בפועל**.

ע"פ (מחוזי מרכז) 19-07-07 ג'ית נגד מדינת ישראל (18.02.2020): בית המשפט קיבל את ערעורו של הנאשם על גזר הדין (ת"פ 18-10-55018) נוכח הודהתו החקלאית, והפחיתה את עונשו ל- **6 חודשים מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר על תנאי בין 6 חודשים בחווף, תוך קביעה שתקופת המאסר תצטבר לכל עונש מאסר שהוא נשא הנאשם נכוון לאותה עת. בנסיבות המקירה, הורשע הנאשם באiomים והעלבת עובד ציבור באומרו לשופט בדיון: אני אחזור אותך בגרון, אתה היטלר, אתה גרמני. אני אחזור את עצמי, אתה לא מכיר אותי", תוך שהחווה על גרכנו תנואה של שיסוף. בית משפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשים מאסר ועד 12 חודשים מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל לצד הפעלת 6 חודשים מאסר על תנאי, חלקם במצטבר וחלקם בחווף, כך שה הנאשם ישא תקופת מאסר בת 13 חודשים לצד מאסר על תנאי. כאמור הקל בית המשפט המחוזי בעונשו.**

ע"פ (מח' חיפה) 4-10-2015-30098 **חברה נגד מדינת ישראל** (22.01.2015): בימה"ש המחויז דחה את ערעורו של הנאשם שנידון **למאסר על תנאי**. הנאשם הורשע באוימים כלפי שוטרים, לאחר שעבר עבירת תנוועה ונעצר על ידם בצד הדרך.

ע"פ (מח' ב"ש) 38759-05-14 **זgori נגד מדינת ישראל** (21.01.2015): בימה"ש המחויז דחה את ערעורו של הנאשם שנידון לעונש בגין **6 חודשי מאסר בפועל**, מתוכם חודשיים במצטרב לעונש מאסר שנשא באותה עת והיתר בחופף. הנאשם הורשע באויים כלפי חוקר באמצעות אשתו של החוקר, קצינת שב"ס. בית המשפט המחויז מצא שהעונש שהוטל על הנאשם מקל ביותר בנסיבות שבן מדובר באוים אשר הופנה נגד עובד ציבור בשל תפקידו וככלפי משפחתו של עובד הציבור. בית המשפט מנע מלהחמיר בעונשו של הנאשם כיוון שלא הוגש ערעור שכנגן.

ת"פ (שלום נת') 19-08-2022 **מדינת ישראל נגד גרידיש** (08.11.2022): הנאשם הורשע על פי הודהתו באוימים. מעובדות כתוב האישום עולה שעל רקע החלטת רשות הוצאה שדחתה את בקשתו להסרת עיקול, התקשר הנאשם למרכז מידע של הנהלת בתי המשפט ואימם על המוקדנית בפגעה שלא כדין ברשותם אמרו: "היא רוצה שאני אסע אליה לתל אביב, תקשיבי, אני הגעת לנצח על הדיון שלי מה יהיה, אני גם מבחינת לי לעשות פיצוץ בתל אביב [...] זה לא מעניין אותו מה יהיה ההשלכות שייהיו גם ככה אני על הסף [...] אין לי שקל על התחת". אינשאלה אלהים ישלם לה בת שרםota זאת לא תראה או רום הבית אלף [...] פיצוץ אחד טוב מאד, די זה עלה מים עד נפש. זה הגיע לצאת לכיוון השני כבר. מה זה ברגעUSRIM נתנייתים חולירות שהיפכו להם את המקום יפהכו לך ואם צריך גם יירוג אותה אם אני צריך. די. אני הגעת לנצח שאין מה לעשות [...] דם אני אשפוך [...]. רק היא הביאה אותו לדרך זאת והוא תשלם על זה". בית המשפט קבע מתוך עונש הולם שנע בין מסך חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, וגורר על הנאשם **5 חודשים מאסר בעבודות שירות** לצד עונשה נלוויות.

ת"פ (שלום ב"ש) 40128-01-22 **מדינת ישראל נגד אליהו דהן** (05.12.2022): הנאשם הורשע בשני כתבי אישום והורשע באוימים, הפרת הוראה חוקית ובתקיפות בת זוג. בתיק העיקרי (ת"פ 22-01-22 40128) דובר באוימים שהופנו כלפי שופט במהלך דיון בתיק פלילי בבית המשפט לנער, הנאשם אמר על השופט אמרו: "אם לא היה שופט מה שהוא לי ביד היה יכול לתקן העין" זאת בנסיבות קצינת המבחן ובנסיבות התובעת. בית המשפט קבע מתוך פרד לכל אחד מהתיקים. לצד זאת קבע שיש לחופף את העונשים ולהשיט עונש אחד שיחלום את מעשי הנאשם. בית המשפט קבע שמתחם העונש בתיק העיקרי (עבירות האויים כלפי שופט) נع בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצורך עצה נלוויות, וגורר על הנאשם תוך התחשבות בשיקולי שיקום **3 חודשים מאסר בגין כל אחד מהתיקים שאוטם ישא הנאשם בחופף לכך מאסר בעל תנאי**. עוד קבע בית המשפט שאת העונש ישא הנאשם במצטרב ובחופף לעונש מאסר אחר שאותו נשא באותה עת, כך שההתוספת תעמוד על 45 ימי מאסר.

ת"פ (שלום רם') 18-09-2019 **מדינת ישראל נגד זקנה** (17.02.2019): הנאשם הורשע באויים במסגרת הליך מ"ת בבית המשפט השלום בירושלים. בנסיבות התיק, במהלך מתן החלטתה של השופטת התפרץ הנאשם אמר לה: "אני מסוכן? يا בת זונה يا בת שרםota חci תראי שאני אבוא يا בת שרםota אני אראה אותן ברחוב אני אוזין אותך, אשכנזיה...". בית המשפט קבע מתוך עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשים מאסר בפועל

וקנס, וגורר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד בתחום האיוומים אשר נשא באוותה עת עונש מאסר, **3 חודשים מאסר בפועל שיצטברו לתקופת מאסרו הנוכחית.**

ת"פ (שלום ק"ש) 30547-07-16 תביעות צפת נגד סלע (27.09.2017): הנאשם הודה והורשע בכתב אישום שייחס לו איוומים בכך שאיים לפגוע בשופט בית משפט השלום בירושלים, אשר דנה בהליכים שהנאשם היה צד להם. על פי כתב האישום, בעקבות חוסר שביעות רצונו מהחלהותיה של השופט בעניינו, שלח הנאשם מכתב תלונה על התנהלותה לנציג תלונות הציבור על השופטים, והנציג העביר את המכתב להתייחסותה של השופטת. במסמך נכתבו, בין היתר, הדברים הבאים (הטעויות הלשוניות המקוריות במקור - א"כ) **"כל אדם אותו שיתפני במתරחש בתיק הנדון, מזה שנים, תסכים באופן חד משמעי לאבחן שהשופט משוחחת"**, והמשיך וכותב: **"עורכי דין שונים אף הביאו את עצם בכך שתמחו בדעה שמן הראו ליראות בה ובמקורבה, או לשלווח אותם להשמדה יצירתי יותר"- "אני מעבר להיותו פגוע וצמה דם פועל כאזרח הגון המתלונן על התנהלות מסודרת לא ראוי".** בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשים מאסר בפועל וגורר על הנאשם **צו של"צ, מאסר על תנאי, צו מבנן והפעלת התחייבות.**

ת"פ (שלום רם') 21654-10-13 מדינת ישראל מטרת ישראל תביעות שלוחת רملת נגד חמדן (27.12.2016): הנאשם הורשע באיוומים בכך שאיים בנוכחות לחמי ייחיד נחשון של שב"ס על שופט באומרו: **"למה מי היא? אני אשב עליה שלוש שנים בפנים"**. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשים ועד 12 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, אשר הודה במינויו לו, ונוכח חלוף הזמן, **6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס בסך 3,000 ₪.**

ת"פ (שלום רם') 38849-06-10 מדינת ישראל נגד אביטל (03.04.2013): הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות באיוומים כלפי שופט בקשר שאמר: **"את תשלמי את המחיר, כל ח"ר אני ארדוף אותו"**. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד ל- 12 חודשים מאסר בפועל. ולענין מתחם הקנס ההולם קבע מתחם שנע בין 1,000 ₪ ל- 7,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם, אב וסב בן 63, שנגמל במסמים, בעל עבר פלילי מכבד, ומתוך התחשבות בחלוף זמן בן 4 שנים מיום העבירה, **מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.**

לנוכח פסקי דין שנסקרו יש להזכיר את ההבדל שבין טווח העונשה המקובל בפסקיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטוווח העונשה הוא נתון שمبرובוס על הדין הנוגג ומשקף ביטויו עונשה שונות למשעים דומים או קרובים, הרי שמתוחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות העונשה הרואה, הכרעה שمبرובוסת על שורה של שיקולים שהפסקיקה הנוגגת היא רק אחד מהם.

12. **במסגרת הנسبות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתך לנסיבות הבאות:**

א. **חלוקת היחס של הנאשם בביצוע העבירה;** הנאשם היה שחרורה

לשיח עם המתלוונת לאחר שהבחינה בה עומדת עם רכבת ברמזור, היא שאמרה

עמוד 7

למתלוננת מיזמתה את דברי האיום, ועל כן היא שאחרait באופן מלא למעשה ולהשלכותיהם.

ב. **היעדר תכנון;** הנאשמת אמרה את הדברים במסגרת מפגש אكريאי עם המתלוננת, כך שלא מדובר בעבירה שקדמו לה תכנון מוקדם ומעשי הכנה.

13. בהתאם לתיקו 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר מכן מכלול הנסיבות והנסיבות הרלוונטיים, ובפרט משהתרשם מהנאשمت אינה מסכנת את המתלוננת, אני סבור **שמתחם העונש הולם את המעשה נע בין בגין מאסר על תנאי שלצדו רכיב עונשה מוחשי - קנס או צו של"צ ועד לשנת מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.**

העונש המתאים - נסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה

14. בגזירת העונש המתאים לנאים, רשיי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן הקשורות ביצוע העבירה ולתת להן משקל,** ובלבך שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש הולם.

בהתאם לכך נתתי דעתך לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת;** הנאשמת מפרנסת את עצמה וסועדת את הוריה החולים ובפרט סועדת את אביה, חוליה דיאלייה וחולה אונקולוגי, אשר סובל מבעיות רפואיות מורכבות. מובן מالיו שאם יוטל עליה עונש מאסר אף בעבודות שירות, תיפגע פרנסתה, "יפגע הטיפול בהוריה, יפגעו בני משפחתה, ועלול להיפגע גם אורח חייה הנורמלי".

ב. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה;** האירוע אירע בחודש Mai שנת 2019 וכתב האישום הוגש בחודש אוקטובר שנת 2019, כך שהנאשמת לא השתתפה בהגשתו. קודם להעברתו לטיפולו דנו בתיק שני מותבים אחרים. טרם שלב ההוכחות נוהל הליך על פי המתווא שנקבע ב-דנ"א 2757/04 **יוסף ואח' נגד מדינת ישראל** (19.05.2004) וברע"א 3202/03 **מדינת ישראל נגד יוסף ואח'** (04.03.2004) לשם החלטה בדרישת הגנה להעיד את המתלוננת. הליך זה חייב גם את קבלת עדמתה של היועמ"ש לממשלה וארך זמן. הדיון הראשון לפני התקאים ביום 24.06.2021 וסה"כ עד כה התקיימו 13 דיונים בתיק. מכאן שכן להתחשב בנאשמת בשל חלוף הזמן שבעה מהאופן שבו בחרה לנוהל את הגנתה. עם זאת אתחשב בחלוף הזמן במובן זה שמאז שנעבירה העבירה לא הייתה הנאשמת מעורבת בעבירות נוספת, והיא המשיכה לנוהל אורח חיים תקין ונורמלי.

ג. **אי נטילת האחריות של הנואשת על מעשה;** הנואשת כפר באשמה ובחר לנצל את התקיך ולהיאבק על חפותה. בכך, לנואשת שמורה זכותה לטעון לחפותה ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתה, אך נקבע במפורש בסעיף 40א(6) לחוק שזו לשונו: "...**ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנואשם לא יזקפו לחובתו.**" עם זאת, משכפירה הנואשת באשמה ולא קיבלה את הכרעת בית המשפט, לא תוכל ליהנות מההקלות השמרות למי שהודה כגן ביטול הרשותה וכיון"ב.

ד. **היעדר הרשותות קודמת;** לנואשת אין הרשותות קודמות זו לה מעידה ראשונה בפלילים.

ה. **תיקון כתוב האישום בדרך של הוספה בקשה מסר באיחור של 3 שנים;** המואשימה ביקשה לתקן את כתוב האישום לאחר 3 שנים בדרך של הוספה "הודיעת מסר". בהחלטתי התרתית את התקיקון תוך שותפות לביקורת שהעלתה ההגנה אודות השינוי הניכר בהגשת הבקשה שעמדו על כ-3 שנים אשר במהלך התקיקיימו שבעה דיןונים. בהחלטה קבעתי שאין ספק בעניין שהינוי זה גרם עוני דין לנואשת שעד עתה הסתמכה על כתוב האישום נתול הודעה עת אמדה את סיכוןיה וסיכוןיה. לפיכך אתהחשב גם בנתון זה בבואי לקבע את עונשה של הנואשת.

15. לאחר שנתי דעתי לכל הניסיות שאין קשרות בבחירה העבירה ומຕוך המתיחסות באורך חייה הנורמטיבי של הנואשת, בהיעדר הרשותות קודמת, ובכלל הניסיות שאין קשרות בבחירה העבירה, הגעתו לכל מסקנה שיש למקם את עונשה בתחום מתחם העונש ההורם ולגזר עלייה מסר על תנאי וקנס.

סוף דבר

16. לאחר ששלקמתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם הגדזית, החלטתי לגזר על הנואשת את העונשים כדלקמן:

א. **מסר בן שישה חודשים אותו לא תישא הנואשת אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים מחייב עבירת אלימות לרבות איום ותורשע בה בתווך התקופה או אחרת.**

ב. **קנס בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מסר תמורה.** הקנס ישולם ב-10 תשלוםמים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 1.8.2023 ויתר התשלומים ישולם בכל אחד בחודש בתשעת החודשים העוקבים. אם לא ישולם תשלום

במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידית ותשא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המועד ועד ליום התשלום בפועל.

זכות הערעור לבית המשפט המחויז בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד איר תשפ"ג, 15 Mai 2023, במעמד הצדדים.